

Dimecres de Cendra a la Catedral

El passat 18 de febrer, el bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, va presidir l'Eucaristia a la Catedral amb la celebració de la imposició de la cendra, acte que dona pas al temps de Quaresma.

Els actes, presidits per Mons. Piris i acompanyats per diversos preveres, encapçalats pel president del Capítol de la Catedral, Mn. Jaume

Pedrós, es van iniciar amb un viacrucis amb la imatge del Sant Crist de Sant Llorenç, portat per la confraria dels Portants d'aquesta mateixa parròquia.

En acabar la celebració de l'Eucaristia, totes les persones assistents van poder passar a venerar la imatge del majestuós Crist de Sant Llorenç.

AJUDANT A VIURE

Rebre la vida com un do

Cada 25 de març els cristians celebrem litúrgicament el misteri de l'encarnació del Senyor en el ventre de Maria: el Senyor de la vida entrà en la nostra pròpia realitat mortal i, en venir per primera vegada en la humilitat de la nostra carn, realitzà el pla de redempció traçat des de l'antigor i ens va obrir el camí de la salvació. I, Aquell que vindrà novament al final del temps ple de glòria realitzant així la plenitud de la seva obra, ve ara a trobar-nos en cada persona i en cada esdeveniment, perquè el rebem en la fe i, amb el nostre amor, donem testimoniatge de l'esperança joiosa del seu Regne.

En fer-se home («carn», fragilitat), Déu ha donat valor etern a tot lo nostre. Els cristians considerem que la vida humana és un bé fonamental absolut i sagrat per la seva relació especial amb Déu, que la crea a imatge i semblança seva. Cada vida humana prové de Déu, l'hi pertany, i està feta per tornar a Déu. No som amos absoluts sinó administradors de la vida. El nostre poder té límits, i sempre cal reconèixer i tutelar cada home i cada dona com a persona i mai com una cosa de la qual se'n pot disposar. Per això, l'Església compleix la seva missió anunciant i proclamant el valor absolut i sagrat de la vida de la persona des de la seva concepció fins a la seva mort natural.

Al nostre país continua el debat a propòsit del canvi de legislació: victòria per a alguns i frustració per a molts d'altres. Però la nostra consciència moral demana alternatives més enllà de reformes legislatives. Continua ben actual una presa de posició de fa algun temps de la Dra. M. Dolores Vila-Coro, directora de la Càtedra de Bioètica i Biojurídica de la Unesco: «Perquè una llei sigui justa no tan sols ha d'estar d'acord amb la legalitat, cal que es fonamenti en uns valors i principis que la legitimin, sense els quals no serà una veritable llei... Una llei de terminis que deixés a l'atzar de la mare la voluntat d'avortar mai podria ser legítima.»

Més encara: si diem que els cristians hem de donar un alegre i convincent testimoniatge de constructors de bondat optant sempre pels més pobres, i amb la nostra presència i cura de malalts i moribunds donem testimoniatge que tota vida té valor i no existeix ningú que no valgui res, cal seguir afirmant també que els no nascuts són els fills de Déu més indefensos. Cal promoure la vida amb fe i alegria i ajudar a què les persones no hagin de resoldre els seus problemes actuant contra la vida humana en les seves etapes més vulnerables. Que puguin trobar dins la Comunitat Cristiana la força, la comprensió, l'ajuda i els recursos que necessiten per protegir les noves vides. Cal continuar oferint alternatives i opcions que no sigui l'avortament.

Sense oblidar mai que el tema és de molta complexitat, i faríem molt bé tots en no simplificar-lo. Cal tractar-lo amb un màxim de respecte. En les qüestions que afecten la vida humana tots hauríem d'afinar molt. Segurament és un tema que ens supera a molts de nosaltres.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

CONFERÈNCIES QUARESMALS

Organitzades per l'Arxiprestat «Seu Vella»

Tema

«La família: comunitat de vida i amor, bressol de persones, llevat de progrés i futur»

Data i lloc

23, 24 i 25 de març de 2015
Acadèmia Mariana (c/ Acadèmia, 17)

Dilluns, 23 de març:

«L'ENTORN DE LA FAMÍLIA»

- 18.30 h. Eucaristia a la capella de l'Acadèmia
- 19 a 21 h. Videofòrum a partir del film *Un minuto de silencio*

Dimarts, 24 de març:

«MIRANT LA FAMÍLIA AMB ELS ULLS D'EVANGELI»

- 19 h. Eucaristia a la capella de l'Acadèmia
- 19.45 a 20.45 h. Conferència del Sr. Bisbe, Joan Piris

Dimecres, 25 de març:

«MIRANT LA FAMÍLIA AVUI COM ESPAI DE CREIXEMENT»

- 19 h. Eucaristia a la capella de l'Acadèmia
- 19.45 a 20.45 h. Conferència dels delegats diocesans de Família, Emili Reimat i Tesa Corbella

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

▶ **AGUSTÍ BORRELL**

Santa Teresa de Jesús: 500 anys

La celebració del V Centenari del naixement de santa Teresa és una oportunitat per agrair la vida i el missatge d'aquesta dona extraordinària del s. XVI, que continua essent encara avui un model per a moltes persones. Dissabte 28 de març, dia del seu aniversari, tindrà lloc a Montserrat una eucaristia (11 h) i una ofrena de les famílies carmelitanes i teresianes a la imatge de santa Teresa que hi ha a la plaça del monestir. El P. Agustí Borrell és carmelita descalç.

Com és l'espiritualitat de santa Teresa?

El centre de la seva vida era la relació personal d'amor amb Déu. Ella sent l'experiència d'un Déu proper, que és present en l'interior del creient i ofereix a cadascú una amistat forta i intensa. D'aquesta relació d'amistat brolla un estil de vida evangèlic marcat per la senzillesa, l'alegria i la confiança, totalment dedicat al servei de Déu i dels altres.

Què la va fer tan autèntica?

Per a ella la fe no és una teoria o una obligació, sinó una certesa, una experiència real de relació amb Jesucrist que l'omple de goig i de valentia. I això traspuava en la seva actitud i en les seves paraules, cosa que la feia molt seductora. Moltes persones la van seguir i així es va estendre la família que ella va fundar, la del Carmel descalç.

Què diria avui Teresa als cristians de carrer?

El V Centenari és una nova ocasió per sentir la crida que Teresa fa a tothom a anar a fons en la vida, a no quedar-nos en la superficialitat, a ser realment lliures i no deixar-nos enganyar o esclavitzar per res ni per ningú. I a viure la fe cristiana amb alegria, amb confiança i amb decisió.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Acció de gràcies per la música i el cant

Gràcies, Senyor, per haver-nos donat el cant: davant teu copsem la seva meravellosa harmonia.

Quan canto per tu t'escolto en el meu mateix cant.
Al-leluia!
Gràcies, Senyor, pels cants: i per tu, que en el cant ets la música.

Quan canto per tu, ja ets present en la meva capacitat de cantar.
Al-leluia!

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

Para horas difíciles

—¿Has sido humillado? Jesús lo fue también.

—¿Te han escupido y golpeado? A Jesús también.

—¿Te han perseguido? A él también. Y lo encerraron.

—¿Fuiste traicionado? Jesús padeció traición también.

—¿Lloras? Así lloró Jesús.

—¿Sufres? Así sufrió Jesús.

—¿Te sientes clavado —inmóvil— en tu cruz? Jesús también.

—¿Gritas? También gritó Jesús.

«¡Es Jesús! Acércate a Él / si te hallas triste, abandonado, / cansado de luchar, tal vez vencido, / agobiado de sufrimientos y cruces; incomprendiones e ingratitudes... / Que Él sabe de tristezas y agonías / y sabe qué es amar sin ser amado, / y sabe cómo punzan y dañan las espinas.»

Teresa de Jesús escribió:

—«Sea Cristo... mi confianza; / de él solo... mi asimiento; / en sus cansancios... mi aliento; / y en su imitación... mi holganza.»

Si estamos en cama y con fiebre alta, pesarnos y decaídos —el alma acusa los golpes del cuerpo enfermo—,... es entonces cuando podemos convertir nuestro estado de **postración**... en verdadera **oración**, con sólo identificarnos y unirnos a Jesús crucificado.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La crisis

Las crisis forman parte de la condición humana. Así que hay que asumirlas y estar preparados para afrontarlas sin que nos pillen desprevenidos.

Una crisis es una situación de duelo, de nostalgia. Se apodera de nosotros el miedo generado por lo desconocido. En un momento de cambio no sabemos qué sucederá, y eso nos produce desasosiego. Pero la desesperación no es una buena consejera en los momentos de crisis.

Y en este contexto podemos redescubrir la presencia de Dios en nuestra vida. Tal vez, distraídos con tantos asuntos importantes, nos habíamos olvidado de lo esencial. Cuando se derrumban los muros de nuestras seguridades, cuando comprobamos la inconsistencia de cuanto nos rodea, buscamos la solidez de lo inalterable, de lo inmutable, del fundamento de la existencia: el Absoluto.

La crisis nos invita a ejercitarnos en valores como la paciencia, la humildad, la creatividad, el coraje, la solidaridad, la esperanza, la austeridad, el optimismo, que en circunstancias más favorables no hubieran arraigado en nosotros. Las crisis son inevitables, pero son una oportunidad para crecer como personas.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

23. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o més breu: Dn 13,41c-62) / Sl 22 / Jn 8,1-11]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jn 8,21-30]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Dimecres [Is 7,10-14; 8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret, anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, màrtir.

26. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, màrtir.

27. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, màrtir.

28. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10.11-12ab.13 / Jn 11,45-56]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ † Diumenge vinent, Diumenge de Rams (litúrgia de les hores: 2a setmana) [*Abans de la processó*: Mc 11, 1-10 (o bé: Jn 12,12-16). *Missa*: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-15,47 (o més breu: Mc 15,1-39)]. Sant Ciril, diaca i màrtir; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, verge, a Toledo.

DIUMENGE V DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

»L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriurà en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

▶ Salm responsorial (50)

R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em pengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Betsaida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús». Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

»En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? Pare salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut. Pare, gloriifiqueu el vostre nom». Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré». La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jr 31,31-34)

«Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva. No como la alianza que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto: ellos quebrantaron mi alianza, aunque yo era su Señor —oráculo del Señor.

»Sino que así será la alianza que haré con ellos, después de aquellos días —oráculo del Señor—: Meteré mi ley en su pecho, la escribiré en sus corazones; yo seré su Dios, y ellos serán mi pueblo. Y no tendrá que enseñar uno a su prójimo, el otro a su hermano, diciendo: "Reconoce al Señor." Porque todos me conocerán, desde el pequeño al grande —oráculo del Señor—, cuando perdone sus crímenes y no recuerde sus pecados.»

▶ Salmo responsorial (50)

R. Oh Dios, crea en mí un corazón puro.

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme; / no me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso: / enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (He 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, cuando en su angustia fue escuchado.

Él, a pesar de ser Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se ha convertido para todos los que le obedecen en autor de salvación eterna.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, quisiéramos ver a Jesús.» Felipe fue a decírselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decírselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. Os aseguro que si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo premiará.

»Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré?: Padre, líbrame de esta hora. Pero si por esto he venido, para esta hora. Padre, glorifica tu nombre.» Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo.» La gente que estaba allí y lo oyó decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el Príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra atraeré a todos hacia mí.» Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.

El Salvador beneito. Pintura de F. Zurbarán (1598-1664), Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Volem veure Jesús

Entre els qui havien arribat a Jerusalem per celebrar la festa de Pasqua hi havia un grup de grecs que demanen a Felip de Betsaida i a Andreu: «Volem veure Jesús». Aquest desig expressat amb tanta esperança pels grecs tradueix una aspiració que recorre els segles. Tot i que no són del poble d'Israel, són temorosos i cercadors sincers de la veritat.

Són moltíssims al llarg de la història els qui se senten fascinats per Jesús. Aquests grecs són presentats per l'evangelista com a personatges emblemàtics, que representen en certa manera tots aquells que cerquen Jesús. Així ho interpreta el mateix Jesús, que s'allarga parlant sobre la seva mort immi-

nent i diu: «Jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Tot seguit l'evangelista afegeix: «Deia això indicant com havia de ser la seva mort». «Si el gra de blat, quan cau a terra no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit». El qui viu preocupat per la seva vida, acabarà perdent-la; en canvi, qui no s'enganxi a ella en aquest món, la conservarà per a la vida eterna. Per mitjà de Jesús, l'home que s'havia allunyat de Déu retorna a ell. A l'antiga aliança, restringida al poble d'Israel, la succeeix la nova i definitiva aliança oberta a tots els pobles. Jesús és capaç d'atreure els grecs i els jueus cap a ell.

Aquesta aliança nova és anunciada al segle VI aC pel profeta Jeremies en una pàgina que és un dels cims de l'Antic Testament i que es llegeix a la

primera lectura d'avui. Aquests són els trets d'aquesta nova aliança: la interioritat («posaré la meua llei en el seu interior, l'escriurà en els seus cors»), la relació espontània amb Déu («tots em coneixeran, des del més petit fins al més gran») i el perdó del pecat que ha devaluat l'antiga aliança («els perdonaré la culpa i no els recordaré més el seu pecat»).

La nova aliança està escrita en el cor. La mort de Jesús en la creu ens ensenya que Déu escriu la seva llei en el cor de l'home bo estimant-lo fins a l'extrem. La participació en l'eucaristia és la comunió amb el cos i la sang de Crist que posa dintre nostre el desig de trobar-nos amb el Senyor.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Espiritualitat i Litúrgia

Confraria de la Mare de Déu de Montserrat

La confraria fou fundada en el 1881 i reconstruïda l'any 1948 a la parròquia de Sant Llorenç, mentre era seu provisional de la Catedral. L'any 2006, la confraria va celebrar les noces d'or de l'entronització de la seva patrona a la catedral de Lleida i el 125è aniversari de la proclamació de la Moreneta com a patrona de Catalunya.

Els objectius de la confraria són: fomentar la devoció a la Mare de Déu de Montserrat; descobrir la riquesa espiritual i cultural a través de Montserrat, el Sinaí de casa nostra; evangelitzar i formar en la fe cristiana per mitjà dels actes anyals i treballar en xarxa, d'acord amb els objectius diocesans. També actualitzar els estatuts.

Les accions durant l'any són: Trobada conjunta dels confreres. Organització de les colònies «Qumran» per a infants.

Romeria a Montserrat (setmana de juliol). Anada a la vetlla de Montserrat, el 26 d'abril.

Tridu previ a la festa del 27 d'abril (parròquies rurals i urbanes). Editar i enviar *El Matí* (periòdic de la Confraria) a tots els confreres.

Reunió anual a Montserrat amb representants de totes les confraries.

Nomenament

El Sr. Bisbe ha nomenat Mn. Paul Flecheta, prevere de la Diòcesi de Jasi (Romania), amb la corresponent llicència del seu Ordinari, rector de les parròquies de la Nativitat de la Mare de Déu de Juncosa i de Sant Joan Baptista d'Els Torms.

Àrea d'Evangelització

L'Àrea d'Evangelització ha celebrat la seva jornada diocesana anual, amb el tema «El meu compromís en una Església en minoria». Ha tingut lloc a la Casa de

l'Església-Acadèmia Mariana, durant el matí del dissabte 21 de febrer.

Els objectius de la jornada, segons ha recordat Mònica Cabezuolo, cap d'aquesta àrea, són la convivència, la formació, formar comunitat i viure en comunitat amb tots els cristians d'arreu del món: els propers i els de més lluny, especialment els qui viuen la seva fe enmig de grans dificultats.

La primera intervenció ha estat a càrrec del professor Salvador Escudé. La segona intervenció ha estat a càrrec de Mn. Carles Sanmartín, qui ha reflexionat sobre un dels objectius pastorals diocesans per a aquest curs «Alimentar junts l'alegria de la fe».

Tot seguit, el bisbe Joan, després d'agrair la participació de tots, ens ha convidat a reflexionar sobre la nostra situació a l'Església i ens ha engrescat a ser «llum del món», «sal de la terra», i a anar al fons de la qüestió per donar solució als problemes, sabent que tenim la garantia de l'Esperit.

Viacrucis a Balaguer

La tarda del diumenge 22 de febrer, feligresos i preveres dels arxiprestats «Seu Vella» i «Perifèria» de Lleida ciutat, s'han desplaçat a Balaguer per participar en el Viacrucis.

Unes 200 persones han recorregut les estacions del Viacrucis. Ja al santuari, la comunitat de monges clarisses, a través d'una vistosa dansa, ha rebut el crucifix que els lliurava Mn. Joan Mora i que, després, han dipositat al cambril del St. Crist.

Mn. Pau Vidal, rector del santuari, els ha donat la benvinguda i ha fet una petita reflexió. Els ha recordat que Jesús és VIU. El Crist venç la mort i ha ressuscitat. I ha convidat tothom a viure la Pasqua amb tota la intensitat, preparant-se des d'ara durant el camí que ofereix el temps quaresmal.

Tots plegats han acabat resant el Parenostre i cantant el Credo.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h

Dissabtes de 10 a 14 h

Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• Diumenge, 22 de març:

—12 h, pregó de Setmana Santa. Escorxador.

A càrrec del P. Millán.

—19.30 h, Eucaristia i concert. Catedral.

• Dilluns, 23 de març:

—18.30 h, Eucaristia i videofòrum. Acadèmia Mariana.

• Dimarts, 24 de març:

—19 h, Eucaristia i xerrada. Acadèmia Mariana.

• Dimecres, 25 de març:

—19 h, Eucaristia i xerrada. Acadèmia Mariana.

• Divendres, 27 de març:

—Exercicis espirituals. V.C. Acadèmia Mariana del 27/3 al 2/4.

—20 h, Eucaristia a l'Oratori dels Dolors.

• Dissabte, 28 de març:

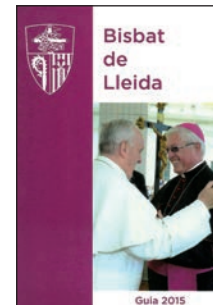
—Celebració a Montserrat del V Centenari del naixement de santa Teresa.

• Diumenge, 29 de març. Diumenge de Rams:

—12 h, benedicció dels Rams i Eucaristia. Catedral.

—19 h, processó dels Dolors.

Nova guia

El Bisbat de Lleida ha editat la *Guia 2015*, una publicació que recull les principals dades, organismes, parròquies i persones que treballen al servei de l'Església a la nostra diòcesi. Se n'ha fet una edició de més de 400 exemplars, que es distribuïran entre els diferents organismes, delegacions, àrees, entitats i persones vinculades a l'Església de Lleida, així com altres de la resta de l'Estat i les administracions locals.

AYUDANDO A VIVIR

Recibir la vida como un don

Cada 25 de marzo los cristianos celebramos litúrgicamente el misterio de la encarnación del Señor en el vientre de María: el Señor de la vida entró en nuestra propia realidad mortal y, al venir en la humildad de nuestra carne, realizó el plan de redención trazado desde antiguo y nos abrió el camino de la salvación. Y, Aquel que vendrá nuevamente al final del tiempo lleno de gloria realizando así la plenitud de su obra, viene ahora a nuestro encuentro en cada persona y en cada evento, porque lo recibamos en la fe y, con nuestro amor, demos testimonio de la esperanza gozosa de su Reino.

Al hacerse hombre («carne», fragilidad), Dios ha dado valor eterno a todo lo nuestro. Los cristianos consideramos que la vida humana es un bien fundamental, absoluto y sagrado por su relación especial con Dios, que nos crea a su imagen y semejanza. Cada vida humana proviene de Dios, le pertenece, y está hecha para volver a Dios. No somos dueños absolutos sino administradores de la vida. Nuestro poder tiene límites, y siempre hay que reconocer y tutelar a cada

hombre y cada mujer como persona y nunca como algo de lo que se puede disponer. Por eso, la Iglesia cumple su misión anunciando y proclamando el valor absoluto y sagrado de la vida de la persona desde su concepción hasta su muerte natural.

En nuestro país continúa el debate a propósito del cambio de legislación: victoria para algunos y frustración para muchos otros. Pero nuestra conciencia moral pide alternativas más allá de reformas legislativas. Continúa muy actual la toma de posición que hace algún tiempo de la Dra. M.ª Dolores Vila-Coro, directora de la Cátedra de Bioética y Biojurídica de la Unesco: «Para que una ley sea justa no sólo debe estar de acuerdo con la legalidad, es necesario que se fundamente en unos valores y principios que la legitimen, sin los cuales no será una verdadera ley. Una ley de plazos que dejara al azar de la madre la voluntad de abortar nunca podría ser legítima.»

Más aún: si decimos que los cristianos debemos dar un alegre y convincente testimonio de constructores de bondad optando siempre por los más pobres,

y con nuestra presencia y cuidado de enfermos y moribundos damos testimonio de que toda vida tiene valor y no existe nadie que no valga nada, hay que seguir afirmando también que los no nacidos son los hijos de Dios más indefensos. Hay que promover la vida con fe y alegría y ayudar a que las personas no tengan que resolver sus problemas actuando contra la vida humana en sus etapas más vulnerables. Que puedan encontrar en la Comunidad Cristiana la fuerza, la comprensión, la ayuda y los recursos que necesitan para proteger las nuevas vidas. Hay que continuar ofreciendo alternativas y opciones que no sea el aborto.

Sin olvidar que el tema es de mucha complejidad, y haríamos muy bien todos al no simplificarlo. Hay que tratarlo con un máximo de respeto. En las cuestiones que afectan a la vida humana todos deberíamos afinar mucho. Seguramente es un tema que nos supera a muchos de nosotros.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737